

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/211/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014476
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014476.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 07.10.2022, č. k. 10PP/29/2022-56, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.02.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku a § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.09.2018 sp. zn. 1T/76/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 21.04.2020 pod sp. zn. 6To/11/2019.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil však druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života.

V odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza, že zo záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne také negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. Je pravdou, že sa spočiatku vyskytli v správaní odsúdeného drobné nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, jeho správanie sa však postupne stabilizovalo a aktuálne je na

požadovanej úrovni. Odsúdený počas výkonu trestu získal päť disciplinárnych odmien, disciplinárne tresty nemá evidované. Je pracovne zaradený, s jeho pracovnou morálkou sú nadriadení spokojní. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a preto prvá materiálna podmienka je splnená.

Pri tretej zákonnej (druhá materiálna) podmienke, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu súd prvého stupňa konštatuje, že zjavné kriminálne sklony odsúdeného počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný, má 8 záznamov v registri trestov za prevažne majetkovú trestnú činnosť. V prípade odsúdeného je prognóza riadneho vedenia života po podmienenečnom prepustení značne neistá a doterajší život odsúdeného skôr nasvedčuje tomu, že ani predchádzajúce tresty či už odňatia slobody s podmienenečným odkladom ich výkonu ani výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody na neho nemali očakávaný účinok v tom zmysle, aby viac trestnú činnosť nepáchal. Odsúdený tiež už bol v minulosti podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, v skúšobnej dobe sa však neosvedčil a bolo mu nariadené zvyšok trestu vykonať. Páchanie trestnej činnosti u odsúdeného nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Odsúdený je recidivista, ktorý sa opakovane dopúšťa obdobnej trestnej činnosti.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienene prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienene prepustenie odsúdeného.

Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienene prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je teda nevyhnutné, aby odsúdený počas tohto výkonu svojím správaním preukázal polepšenie, čo nemožno bez ďalšieho stotožniť len s dobrým správaním sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a zároveň je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

Pri vyhodnotení materiálnych podmienok na podmienene prepustenie je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

Sťažnostný súd len opakuje, že osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchania trestnej činnosti úmyselnej povahy, 8krát súdne trestaný, opakovaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, 1krát podmienene prepustený) nedáva sťažnostnému súdu dostatočnú záruku, že prišlo k polepšeniu odsúdeného (na rozdiel od názoru prvostupňového súdu) a tento bude v prípade podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. Aj keď je správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom, s poukazom na jeho predchádzajúce výkony nepodmienečného trestu odňatia slobody, je dôvodné skôr konštatovať jeho prispôsobenie sa režimu výkonu trestu odňatia slobody ako vnútornú zmenu v jeho hodnotovej orientácii. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania nemali vplyv žiadne z uložených trestov, nakoľko sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho druhu, pričom prvostupňový súd nekonkretizoval, v čom vidí polepšenie sa odsúdeného a pod obsah tohto pojmu podradil dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania. Je nevyhnutné zohľadniť, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmienenečných trestov odňatia slobody, či podmienene prepustenia, ktoré nevyužil, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmienene prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel.

Trestná minulosť a osobnosť odsúdeného vyvoláva obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmienene prepustenia. Po vykonaní nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo uplynutí skúšobnej doby sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom, čo nasvedčuje tomu, že na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zrejme nemal

vplyv žiadny z uložených trestov. Sťažnostný súd teda nemá v osobe odsúdeného splnený predpoklad, s ohľadom na jeho minulosť, že sa opätovne nedopustí protiprávneho konania a bude na slobode viesť riadny život.

Za vyššie popísanej situácie aj sťažnostný súd má vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

Len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život.

Záverom sťažnostný súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby tento ďalej vykonával.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.